SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 71/07-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. apríla 2007 predbežne prerokoval sťažnosť A. H. a E. H., obaja bytom Z., zastúpených advokátom JUDr. M. Ď., B., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 403/05, za účasti Okresného súdu Bratislava IV a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. H. a E. H. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I .

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. januára 2007 doručená sťažnosť A. H. a E. H. (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 403/05.

Sťažovatelia v sťažnosti uviedli, že *„20. 12. 2005 podali na Okresnom súde Bratislava - IV., odporovaciu žalobu, čís. k.: 12 C 403/2005, o neúčinnosť právneho úkonu podľa § 42a Občianskeho zákonníka (...)“*.

Podľa sťažovateľov *„V dôsledku zjavnej nechuti a prieťahom na Okresnom súde Bratislava - IV, (...) bol vytvorený veľkolepý časový priestor na to, aby sťažovatelia v tomto súdnom spore boli právne zneistený, pretože celý majetok odporcu sa pred ich očami stráca a postupne ocitá v iných rukách“*.

Sťažovatelia k postupu okresného súdu od podania ich žaloby uviedli, že *„Zákonný sudca v predmetnej veci v ďalšom postupe síce zadovažoval dôkazy a určil jeden termín pojednávania na deň 08. 06. 2006, ktorý však vzápätí zrušil“*, a to z dôvodu jeho dočasného pridelenia na Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) od 1. júna 2006 do 30. novembra 2006.

Preto sťažovatelia podaním z 8. mája 2006 požiadali okresný súd o zmenu zákonného sudcu v ich veci, na ktoré im bola doručená odpoveď s tým, že *„vec vedená na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 12 C 403/05 nebude na toto obdobie pridelená inému sudcovi, nakoľko súčasné personálne obsadenie sudcov Okresného súdu Bratislava IV nedáva takúto možnosť a záruku, že vzhľadom na enormne vysoký nápad vecí vo všetkých občiansko-právnych oddeleniach pri rozdelení odd. 12 C medzi ostatných sudcov, by títo zabezpečili plynulosť konaní vzhľadom na ich doterajšiu zaťaženosť“*.

Sťažovatelia zastávajú názor, že uvedeným postupom okresného súdu bolo porušené ich základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Svoje tvrdenia odôvodňujú aj tým, že predmet konania nie je ani skutkovo a ani právne zložitý a oni sami žiadnym spôsobom neprispeli k spomaleniu konania,

naopak, domnievajú sa, že žiadosťou z 8. mája 2006 o zmenu zákonného sudcu mali snahu urýchliť konanie okresného súdu.

Keďže napadnuté konanie nebolo dosiaľ právoplatne skončené, domáhajú sa, aby ústavný súd rozhodol, že postupom okresného súdu bolo porušené ich základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 403/05, a aby prikázal okresnému súdu konať v ich právnej veci bez zbytočných prieťahov. Ďalej sa sťažovatelia domáhajú, aby im bolo priznané finančné zadosťučinenie v sume 100 000 Sk pre každého z nich, ako aj úhrada trov konania.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označili sťažovatelia, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti

medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietali, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, II. ÚS 107/06).

Predmetom konania pred ústavným súdom je nárok sťažovateľov na ochranu pred postupom okresného súdu, ktorým im boli podľa nich spôsobené zbytočné prieťahy a porušené ich základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote v konaní o neúčinnosti právneho úkonu.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 48/03, I. ÚS 154/03, IV. ÚS 147/04, II. ÚS 107/06). V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovel (napr. I. ÚS 11/00) alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, II. ÚS 107/06).

Ústavný súd po oboznámení sa so sťažnosťou, s jej prílohami a súvisiacim spisom okresného súdu dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľov je zjavne neopodstatnená.

Právny názor ústavného súdu o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti vychádza z analýzy doterajšieho priebehu konania vedeného okresným súdom, ktoré začalo 20. decembra 2005 doručením žaloby okresnému súdu a ku dňu podania sťažnosti trvalo viac ako 1 rok.

Doterajší priebeh konania bol nasledovný:

- 24. januára 2006 okresný súd vyzval sťažovateľov na doplatenie súdneho poplatku (urobili tak 6. februára 2006),

- 20. februára 2006 okresný súd vyzval žalovaných na vyjadrenie k priloženej žalobe (urobili tak podaniami doručenými 20. a 23. marca 2006),

- 24. marca 2006 okresný súd nariadil termín pojednávania na 8. jún 2006 a vyžiadal od Katastrálneho úradu v B. výpisy z katastra nehnuteľností na označené pozemky,

- 5. apríla 2006 okresný súd zrušil termín pojednávania nariadeného na 8. jún 2006 z dôvodu dočasného pridelenia zákonného sudcu na krajský súd (urobil tak podaním doručeným sťažovateľom 24. apríla 2006),

- 1. marca 2007 okresný súd nariadil termín pojednávania na 25. apríl 2007.

Ústavný súd je toho názoru, že okresný súd vo veci vedenej pod sp. zn. 12 C 403/05 nebol nečinný, vykonal viacero úkonov (súvisiacich s prípravou pojednávania) okrem obdobia od 24. marca 2006, keď nariadil termín pojednávania, do 1. marca 2007, keď nariadil nový termín pojednávania. Toto obdobie predstavuje prieťahy v trvaní 11 mesiacov.

Aj napriek tomuto obdobiu nečinnosti okresného súdu v napadnutom konaní ústavný súd po komplexnom zhodnotení jeho celého doterajšieho priebehu nepovažuje označenú nečinnosť okresného súdu v danom štádiu konania za tak závažnú, aby napadnuté konanie ako celok na jej základe bolo možné kvalifikovať ako konanie so zbytočnými prieťahmi.

V nadväznosti na uvedené ústavný súd poukazuje aj na svoje predchádzajúce rozhodnutia, v ktorých opakovane vyslovil, že „Ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe nemusí ešte zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04, IV. ÚS 36/06). Na kratšie obdobia nečinnosti všeobecného súdu ústavný súd spravidla prihliada len vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili celkovú dĺžku súdneho konania (napr. I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01, IV. ÚS 36/06).

Z týchto dôvodov ústavný súd nepovažoval postup okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 403/05 za taký, ktorý by signalizoval možnosť kvalifikovať ho po prijatí sťažnosti sťažovateľov na ďalšie konanie ako porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vzhľadom na to ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľov podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti, ktorý nie je možné odstrániť, ústavný súd sa ďalšími návrhmi uvedenými v sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. apríla 2007